

COPRNICA ZOFKA

(Intervju s coprnico Zofko)

Nika Borse, 5. a

Mentorica: Bernarda Vrtačič Turk

NOVINARKA: Dober dan, coprnica Zofka. Lahko naredim intervju z vami? Nekaj vprašanj bi vam rada zastavila.

COPRNICA ZOFKA: Ja, samo nimam veliko časa.

NOVINARKA: Prav. Prvo vprašanje: Zakaj ste bili na začetku pravljice tako žalostni, jezni in tečni?

COPRNICA ZOFKA: Kako si drznete tako govoriti o meni! No ja, takšna sem bila zaradi tega, ker me je razjezil Strašnik, moj prijatelj.

NOVINARKA: Koliko časa pa že živite?

COPRNICA ZOFKA: No, kar dolgo. Že več kot sto let.

NOVINARKA: To je pa kar dolgo. Ste naredili veliko zlobnih stvari?

COPRNICA ZOFKA: Da ne govorim!

NOVINARKA: Oooo! Imate družino?

COPRNICA ZOFKA: Ja, veliko. Samo starša sta mi zbežala in nato umrla.

NOVINARKA: To je pa grozno.

COPRNICA ZOFKA: Ne ni. Zelo sem vesela, da sta umrla, ker sedaj živim sama in je super.

NOVINARKA: Kako ste pa potem živeli?

COPRNICA ZOFKA: No, imela sem že metlo. Ko sem bila lačna, sem šla krast hrano drugim čarovnicam. Zelo so bile jezne, a so mi odpustile. Med njimi je bil tudi hud čarovnik. On je imel največ hrane. Potem nisem več hodila k njim. Nato sem ugotovila, da lahko jem hrano iz gozda, ki je strupena. Zelo dobro! No, to je to.

NOVINARKA: Kdaj ste začeli uporabljati paličico?

COPRNICA ZOFKA: Sploh je ne uporabljam. Uporabljam prst.

NOVINARKA: No, še nekaj bi vprašala.

COPRNICA ZOFKA: Dovolj imam! Nasvidenje.

NOVINARKA: Samo še nekaj ...

COPRNICA ZOFKA: Ne! Adijo!